

Brechen for det, hvorom vi i Efteraaret 1920 var enige, for at vi kan faa gennemført en større Adgang til Kontrol fra Repræsentationens Side overfor det, man jo ogsaa godt her i Landet kan kalde den bureaukratiske Tendens.

I denne Sammenhæng vil jeg for øvrigt minde om nogle Bemærkninger, jeg i denne samme Forbindelse gjorde for to Aar siden. Jeg mindede om, at det Forslag, der i 1910 blev stillet enstemmigt af den i 1909 nedsatte Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om Tjenestemændenes Bivirksomhed, ikke var blevet gennemført, det Forslag, der gik ud paa, at man paa lignende Maade, som jeg nævnte med Hensyn til den Fortegnelse, der skulde give os Adgang til at følge Tjenestemændenes Antal, skulde give os en Fortegnelse over, hvilke Bivirksomheder der i det forløbne Aar indenfor hvert Ministerium var givet Tjenestemændene Tilladelse til at have, samt tillige en Fortegnelse over de Rigsdagsmænd, Regeringen i det forløbne Aar maatte have udnævnt til Embedsmænd, forfremmet i Embedsstilling eller paa anden Maade overdraget lønnet Virksomhed. Den Offentlighed, der herved vilde skabes, vilde formentlig bidrage til at skabe større Sundhed paa dette Omraade, med Hensyn til hvilket de seneste Begivenheder har understreget, at det er ubetinget nødvendigt, at nye Forholdsregler træffes. Det Lovforslag, der herom blev fremsat i sidste Rigsdagssamling, naaede jo ikke frem gennem det Udvalg, til hvilket det blev henvist. I Udvalgets i August afgivne Beretning opfordres Ministeren dels til at forandlege, at de paagældende Regler herom i Tjenestemandslovens § 44 gennemføres efter deres Hensigt, dels til at lade foretage en almindelig Undersøgelse og Prøvelse af Tjenestemændenes Bivirksomheder udenfor Statstjeneste, samt endelig til at forelægge Rigsdagen Beretning herom, eventuelt i Forbindelse med Forslag til nye Lovregler paa dette Omraade. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Statsminister, hvorledes det gaar med denne Undersøgelse, om vi snart kan vente den Beretning, hvorom Udvalget har rettet Henstilling til den højtærede Statsminister, og om, hvorvidt vi paa dette Omraade kan vente nye Lovbestem-

melser. Særlig er det paakrævet, at vi faar en Beretning vedrørende det i ganske særlig Grad beklagelige og uheldige Forhold, at Overformynder Friis var Medlem af Landmandsbankens Bankraad, og om de Rygter, der i saa Henseende er i Omløb, er stemmende med Sandheden, hvorledes det i det hele taget forholder sig med denne Sag, og hvilken Opfattelse den højtærede Justitsminister har med Hensyn til de Konsekvenser, som denne Sag maa have for Overformynderens Stilling.

Endelig er der i denne Sammenhæng, saaledes som jeg ogsaa gjorde det for to Aar siden, Grund til at komme ind paa den overordentlig uheldige Sammenblanding af privat og offentlig Virksomhed, som Retsbetjentfuldmægtigenes Adgang til privat Virksomhed er et Udtryk for. Det beklagelige Misgreb, der blev gjort ved denne Ordnings Indførelse i Sønderjylland, har været i saa høj Grad omtalt i Pressen, at jeg ikke her skal komme nærmere ind derpaa. Jeg gaar ud fra, at vi fra Justitsministeren snart vil kunne forvente et Lovforslag til en Ordning af dette Spørgsmaal, og jeg gaar ud fra, at der efter de Begivenheder, vi har oplevet, fra alle Sider i dette Ting nu vil være Villie til at gennemføre en Adskillelse af offentlig og privat Virksomhed paa dette Omraade. Overfor den Ængstelse, der har gjort sig gældende i Retning af, at det, hvis man gennemførte en saadan Sondring mellem offentlig og privat Virksomhed paa dette Omraade, skulde være vanskeligt at faa de yngste Fuldmægtigembeder besat uden for store Udgifter for Staten, vil jeg for det første henvise til, at man har fremsat den Tanke, at man skulde gøre Adgang til Sagførerbestalling afhængig af en vis kortere Tids Tjeneste paa Retskontorerne, hvilket f. Eks. kunde have den Fordel, at Sagførerne i deres Uddannelse ogsaa vilde faa en bedre Uddannelse i forskellige Forhold, f. Eks. praktisk Skifteret. Det er i alt Fald en Tanke, der kan tages op til Overvejelse. Men ganske særlig vilde man utvivlsomt kunne imødegaa den Ængstelse, der har været for, at man ikke skulde kunne faa de yngste Fuldmægtigposter besat, ved at kræve, at Adgangen til Stillinger i Centraladministrationen, i alt Fald i visse Dele af Central-